

عنوان مقاله:

نفی علم حجت الهی به قرائت قرآن و قواعد عرب در جریان های انحرافی با تاکید بر ادعای احمد اسماعیل بصری

محل انتشار:

دوفصلنامه جامعه مهدوی، دوره 2، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمد شهبازیان - پژوهشگر مهدویت

فتح الله نجارزادگان - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

یکی از ویژگی های حجج الهی، دارابودن علم مخصوص به امامت است و متکلمان و محدثان شیعه محدوده هایی را برای علم امام × تعریف کرده اند. آنچه تمام شیعیان بر آن اتفاق دارند علم امام به حلال و حرام الهی و معارف قرآنی است که از جمله معارف آن، علم به قرائت صحیح قرآن و قواعد ادبیات عرب ذکر شده است. در این میان، مدعیان دروغینی همانند احمد اسماعیل بصری، پس از رسوایی در قرائت ناصحیح قرآن، در نفی ضرورت قرائت صحیح قرآن و مذمت علم به قواعد ادبیات عرب تلاش کرده اند و به برخی از آیات و روایات در این زمینه پرداخته اند. این تحقیق با روش آمیزه ای تلفیقی و داده پردازی توصیفی- تحلیلی، با ذکر پیشینه ای از این نوع ادعاها، ضمن تبیین ادعای این جریان بدین نتایج رسیده است که نخست علم قرائت قرآن و آگاهی از ادبیات عرب از لوازم ادعای امامت است. دوم آیات مورد ادعای مدعیان دروغین درباره عدم فصاحت حضرت موسی × دلالتی بر اشتباهات این پیامبر در قرائت اشتباه ندارد، بلکه نهایتاً سخن در عدم فصاحت در ابلاغ است. سوم مراد روایات مورد ادعا که دچار ضعف در سند و منابع نقل اند افراط در ادبیات عرب و تغییر در قرآن با اجتهادهای بدون دلیل است.

کلمات کلیدی:

علم، قرائت قرآن، قواعد قرآن، علم حجت الهی، جریان های انحرافی، احمد اسماعیل بصری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1322630>

